

Eix	Grup 1	Grup 2	Grup 3
Eix 1	<ul style="list-style-type: none"> - 52% de resposta en una enquesta és un èxit rotund (comparant-ho amb la nostra història i amb enquestes passades en altres entitats) tot i que la desitjaríem major. - Constatem que <i>les respostes a l'enquesta expressen més un desig del que voldríem, que no pas retratar la realitat</i> - Si es manté una estructura de revisió de vida, en el jutjar es podria valorar en quina mida és real allò que cadascú ha contestat - El que es dóna per bo: <ul style="list-style-type: none"> o L'ACO serveix i es ven valorada per tothom o La salut – ànim de les persones i dels grups és alta o Els grups aporten moltíssim. o Els compromisos son principalment familiars (com ha de ser, tots tenim família, després cívics – socials, en tercer lloc laborals i en quart laborals. Entenem que participar en el món cívic i social (marees, etc.) és també 	<ul style="list-style-type: none"> - <i>El document d'identitat és vigent i vàlid.</i> Hem comentat com n'és de bonic, el que s'hi diu. - <i>La gent se sent contenta a l'ACO, però hi ha diferents velocitats,</i> hi ha gent més tranquil·la i gent més canyera. Però cadascú està content amb la forma que ho té de viure-ho. - L'ACO sempre hi és, sempre és amb nosaltres, t'hi trobes ben acollit, i això ho fem entre tots. - <i>Dins de cada grup també hi ha processos diferents.</i> Som un moviment plural. Si volem que l'ACO avanci, hi hem de dedicar energies, i no només centrar-nos al barri, al sindicat... - <i>Des del Document d'Identitat cal tenir en compte els que no han contestat l'enquesta. Hem de ser un moviment educatiu,</i> i això vol dir estar per totes les persones. <i>Com a formació ens hem de plantejar en quin</i> 	<p>Es constata que ACO no es lo únic ni sempre lo principal/fonamental en la formació dels militants.</p> <p>Ens els grups de RdV hi ha gent més implicada i gent no tant implicada, i es normal.</p> <p>La gent està bastant implicada fora de la ACO.</p> <p>La “Organització” de l’ ACO està preocupada pel seu funcionament amb moltes mancances, però els militants de base no son conscients d’ això i viuen satisfactòriament l’ ACO.</p> <p>50% dels militants no han contestat la enquesta en un termini de 2 mesos. Dels que si han contestat, quasi un 40% declaren que per ells es suficient amb el grup de RdV, per tant, en la pràctica, només el 30% dels militants podrien implicar-se, en algun moment, en l’ organització de l’ ACO.</p> <p>La tendència actual es que les tasques es concentren ens menys persones, i això genera saturació dels Responsables, de Cèlia i</p>

	<p>treballar a favor de la classe obrera.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ El terme “militant” no està desfasat <p>- Temes oberts o mancances</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ L’apatia: 17% que han respost “a ralenti” més el 48% que no ha respost l’enquesta ○ La manca de participació ○ La baixa participació eclesial ○ Dificultats que tenen grups: per trobar dia i hora de reunió, per manca de consiliari, etc. 	<p>moviment estem. La formació és un repte. També cal replantejar-nos com es fa el pas a la militància dins l’ACO, altres moviments com el MIJAC o la JOC ho tenen més integrat, o més en compte.</p> <ul style="list-style-type: none"> - L’ACO és com una família, i els membres d’una família es cuiden entre sí. - Ens plantejàvem com a pregunta: Què fem perquè el Document d’Identitat ens arribi a tots? Quins beneficis ens aportarà això? - Hem de construir a partir del que ens uneix. - El Document d’Identitat és tot un projecte de vida. - Els responsables de zona cal que aportin les vivències del moviment als seus comitès. - El moviment no és una fita, és un instrument. La fita, el nostre objectiu és arribar als pobres. 	<p>Marilia, ... i això està ofegant l’ACO.</p> <p>“Es més ràpid fer les coses sol” però amb això perdem la dimensió comunitària i ens convertim en empresa de serveis. Implicar als altres, malgrat costi esforç, es educatiu i es cultiva la comunitat.</p> <p>Valorar si es imprescindible fer-ho Tot, prioritzar lo necessari.</p> <p>Què es millor ? : “Treball perfecte d’un sol” o un “Treball bo/suficient fet entre tots” ?.</p> <p>Què esperem del moviment ? Pot ser, per sobre de tot, Consciència Obrera / Cristiana.</p>
--	--	--	---

		Som cridats a ser enviats, no ens ho hem de quedar per nosaltres.	
Eix 2	<p>Reptes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Eclesialitat, sentir-nos església a més de comunitat de fe - Importància d'estar present en les parròquies per <ul style="list-style-type: none"> o Donar-nos a conèixer o Fer extensió – evangelització o “Convertir” mossens o Hi ha una part de la vida espiritual que no es troba al grup (sagraments, pregària) (Hi ha diferents experiències de fer reunions per parròquies, estudis d'evangeli, participar en determinades celebracions...) Seguir vetllant per la formació en la revisió de vida - Els consiliaris: pocs, grans sobrecarregats, sovint se senten veus molt crítiques cap els capellans. També és dimensió eclesial. - Necessitat de fer pedagogia, perquè no es coneix prou , no tant 	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Som Església, l'ACO forma part de l'Església, però l'eclesialitat no sempre la tenim clara,</i> però com podem transformar el que no ens agrada de l'Església si no hi som a dins? - De vegades el nostre grup d'ACO és la nostra comunitat eclesial per excel·lència. - <i>De vegades l'Església ens fa una mica de nosa.</i> - Sobre la metodologia de l'ACO (la RdV), ens ajuda molt, a convertir-nos nosaltres i a arribar al nostre entorn. Però no ens podem quedar només amb això. Als grups sempre volem fer més coses. - <i>Com afavorim la pertinença i la responsabilitat? Aquest és el repte,</i> - Quan coneixem més el moviment, 	<p>Es valora “Viure la Fe en comunitat”</p> <p>Es valora l' Autonomia de les Zones, això implica revisar la estructura del moviment per que les decisions i les tasques es facin més a nivell de zona.</p> <p>Es valora “afavorir la pertinença i la responsabilitat” implica, per exemple, afavorir/motivar la “participació” i gaudir del moviment (d' allò que fem entre tots per a tots).</p> <p>Tenir cura dels responsables: caldrà cuidar els acompanyaments.</p> <p>No perdre el Compromís Social (a nivell de zona i de moviment).</p>

	<p>l'estructura d'ACO <i>sinó la feina que fa el comitè permanent</i>, i sobretot la coordinadora</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Augmentar la importància del responsables de grup</i> <ul style="list-style-type: none"> o Major feedback amb el consiliari, que no sempre funciona o <i>Han de treballar i conèixer els documents bàsics, especialment el document d'identitat</i> o Son qui coneixen les persones, habilitats , etc, i qui poden donar “empentes” a la participació i/o a la presa de responsabilitats 	<p>ens l'estimem més i ens el fem nostre. És d'aquesta manera que et responsabilitzes, i vols que tiri endavant i que creixi.</p> <ul style="list-style-type: none"> - També ens plantejàvem: <i>Qui s'encarrega de les extensions? Les deleguem en algú? Algun altre alliberat? O ens ho fem nostre?</i> - Si nosaltres veiem que el moviment és vàlid per nosaltres, ho hem de fer extensiu, hem de convidar gent a algun acte de la zona, per exemple. - <i>Cal fer present l'ACO moviment allà on estem.</i> - <i>Ens hem de fer presents com a moviment.</i> - <i>Cal donar valor a les coses que fan els militants als seus ambients.</i> Que això també arribi a tot arreu. - <i>No ens han d'espantar les responsabilitats. Cal deixar coses per fer-ne d'altres.</i> També 	
--	--	--	--

		cal anar amb compte amb el nostre nivell d'exigència. I demanar ajuda si cal.	
Eix 3	<ul style="list-style-type: none"> - Es constata la contradicció entre estar oberts a convidar i a acollir, i en canvi no es fa en el mateix percentatge - Constatació: surten més militants que no pas entren al moviment. Ja no es produeix "l'alimentació" natural que suposava la JOC. Cal repensar i potenciar la iniciació. - Cal diferenciar invitació (personal) i extensió que és anar a oferir-nos a un lloc on no hi ha ACO i que requereix temps i continuïtat - Convidar de forma gradual (actes concrets, celebracions, etc.) abans de convidar a formar part d'un grup. - Importància de la naturalitat – espontaneïtat (com al segle I dones i nens contagiaven la seva experiència de fe). - Repte: com s'acompanya al 	<ul style="list-style-type: none"> - si considerem que les extensions són importants, algú les ha de fer. - Naturalitat i alegria per transmetre el que sentim. - Comunicar ACO hauria de ser com un regal que fem. - Cal tenir els ulls molt oberts, al nostre voltant tenim gent que li podria anar molt bé tenir un grup. - Perquè tenim tantes dificultats per comunicar-ho? - Quan arriba algú a un grup, cal fer un seguiment, per saber com s'està vivint, quines dificultats hi ha... - Cal fer un canvi de plantejament, la iniciació l'hem de fer entre tots. - Cuidar quin enfocament fem de les trobades, sobretot si 	<p>Extensió: ¿Quién la tiene que hacer? Cada militante seguro, y cómo zona? Y cómo movimiento?</p> <p>La Iglesia en el siglo I se extendió con "naturalidad" por parte de mujeres y niños. Una Fe enciende otra Fe (Joseph Cardijn). La JOC es para aquellos que no están.</p> <p>Invitamos poco a otros a la ACO (46%). Ofrecer ACO cuando ya el proceso de la persona esté "maduro", no precipitarse, ... Para la Iniciación se requiere "feeling", amistad, invitación personal, ...</p>

	<p>grup que rep una persona nova</p> <ul style="list-style-type: none"> - Consiliaris són pals de paller, tal com s'ha vist a les Illes. Quan ha marxat el consiliari que animava el moviment, aquest s'ha fos <p>Reptes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - com s'acompanya als consiliaris nous, com es forma consiliaris laics. <p>Per reflexionar: Dins les diòcesis, a la Conferència Episcopal, quin paper vol tenir l'ACO?</p>	<p>volem convidar algú perquè conegui l'ACO.</p>	
<p>Eix 4</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Necessitat de conèixer totes les tasques que es realitzen des del Comitè Permanent Qui ho fa, que suposa de temps, per què es fa – que passaria si no es fes, o no es tingués presència en determinat àmbit. - Repte: pedagogia d'explicar el que fan els responsables a les persones que no en tenen l'experiència. Explicar, no com a notícia (informant) sinó formant – educant 	<ul style="list-style-type: none"> - Perquè no s'ha donat a conèixer l'estructura del moviment? O perquè la gent no la coneix prou bé? - Veiem que hi ha un denominador comú a tots els eixos: i és la manca d'informació que té el militant. - Es fan molts documents, però la gent no els llegeix. - Les coses es poden donar a conèixer de moltes maneres. 	<p>Ver qué recursos tenemos... y ajustar los objetivos a ellos.</p> <p>Socializar lo que las Zonas hagan, invitar / ofrecer a otras Zonas.</p> <p>En 2015 las trabajadoras de ACO (Marilia i Cèlia) hicieron una "Lista de Tareas" y, después de revisarlas, no se supo discriminar que unas fueran más prioritarias que otras. Importante será poder "dar a conocer a la militancia" el detalle de estas tareas.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Quan sorgeixi una idea (al consell o allà on sigui) dir a més els medis humans, de temps i materials i/o econòmics que calen - Quan es planteja treballar amb voluntaris, recordar que cal una coordinació (que sovint recau sobre la coordinadora) - L'ACO és un "vellet" de 60 anys que ha batallat molt, que té "achagues", cal veure per què està malalt i quin és l'antibiòtic. - Torna a sortir la importància del responsable de grup, com a transmissor <ul style="list-style-type: none"> o Per fer conèixer el moviment o Donar alegria o Donar formació - És idíl·lic vincular militants a projectes concrets en funció de la seva sensibilitat – habilitat (que coneix el responsable de grup millor que ningú) - El concepte militant, tot i que no es discuteix, sí que varia en funció dels temps: vivim més frenèticament i "a salt de mata", 	<p>Potser hem de pensar en altres maneres d'arribar a la gent, que no sigui que tot s'hagi de llegir. Com ho expliquem a la gent? Com ens expliquem?</p> <ul style="list-style-type: none"> - L'ACO necessita un temps de reflexió, i les propostes arribaran entre tots, quan tothom ho tingui clar. - El dia a dia del comitè permanent ens té molt atrafegats, tant que no ens dóna temps a pensar ni per demanar ajuda. - El coordinador/a ha de saber treballar en xarxa i delegar. - Si ens estimem el moviment, hem d'entendre que ho hem de fer tot entre nosaltres. - Qui porta la consciència del moviment al grup? Qui s'ho creu. - Tot militant ha de tenir una formació bàsica i en això la Comissió de formació creiem que hi té molt a dir i a fer. - L'organització i l'estructura han 	<p>En los Consells nos marcamos objetivos optimistas (muchas veces), pero siendo poco conscientes de quien lo desarrollará, de los recursos humanos y económicos que supone (medios), ...</p> <p>Promover el trabajo voluntario, la responsabilidad repartida, ... y asumir las responsabilidades entre todos (por la salud del movimiento). No caer siempre en lo fácil/cómodo que es "pagar" por los servicios de otros.</p> <p>Revisar lo de "trabajar por prioridades" implica una gran esfuerzo el prepararlo y quizás luego se aprovecha poco en los grupos de RdV.</p> <p>Formación de Consiliarios laicos: ¿hay vocaciones? Parece que los Consiliarios tienen previsto trabajar en una formación cómo acompañar las vocaciones de los militantes ...</p> <p>Dificultad de que las decisiones vengan de abajo a arriba. Muchas veces, los responsables de zona "solo" transmiten lo que vienen del</p>
--	--	--	--

	<p>amb el que els compromisos (tan senzills com apuntar-se a temps a Setmana Santa) hi ha dificultats.</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Proposta: preguntar als grups com treballar la responsabilitat</i> - Tothom que acaba una responsabilitat, manifesta l'agraïment, l'haver rebut més del que s'ha donat, haver conegut i estimat (i no és una estratègia publicitària) Potser no ho hem sabut transmetre prou bé. - <i>S'està d'acord amb la necessitat que hi hagi president i presidenta</i> <ul style="list-style-type: none"> o Per tal que hi hagi les dues sensibilitats o Per paritat o Perquè calen mans al petit comitè o I perquè funciona, tant, que altres entitats ara ho estan implementant <p>I la rotació tal com està prevista, de manera que cada 2 anys canvia president o presidenta, sempre amb algú que ja té experiència, és molt bona.</p>	<p><i>d'estar lligats als objectius fonamentals de l'ACO.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Cal conèixer l'envergadura veritable de la feina de coordinador. 	<p>Comité. Apenas, los Comités atienden las demandas que vienen desde las Zonas (quizás es porque no se demanda fuera de la zona...).</p> <p>Las Assemblies d' Inici / final de curs en les Zones, haurien de ser una oportunitat d' Establir i Revisar Objectius de la zona.</p> <p>Asumir (o no) diferentes grados de implicación: ¿ser Militante activo?, ¿ser Usuario solo en algunos momentos?, ¿ ser solo Usuario siempre ?</p> <p>Una forma de "Comunicar" eficaz podría ser mediante Jornadas de Formación.</p>
--	---	---	---

	<p>Documentació</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Potser no se'n genera tanta com es pensa ○ Volem ser formatius, més que informatius ○ Necessitat de rendibilitzar propostes (formació, jornades, etc) en zones properes. Fer difusió d'allò que es fa, preparar actes conjuntament... 		
<p>Eix 5</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Sorprèn la distància entre el grau d'importància que es dóna a que l'ACO sigui present a llocs, es coordini, i el desconeixement que es té en general, de com funcionen aquestes coordinacions (el temps, la feina que hi ha entre reunions, si no es vol anar només a escoltar...). Segurament es pensa: "deu ser important", sense aprofundir-hi - A l'enquesta no es reflecteix el qüestionament que de vegades se sent, al pla de comunicació, el mig alliberat. - Cal més formació que informació (la informació , sovint, la tenim a 	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Observem que el % de militants que creuen que és important de participar als consells arxiprestals és baix. I tot i així, pensem que és un espai privilegiat</i>, ja que a més dels preveres, també hi ha laics, esplais, i altres entitats i organitzacions. I allà el discurs de l'ACO és positiu. Però és que de vegades, a les parròquies i als Consells Pastoralns ens trobem amb capellans que no són gens partidaris dels moviments. I allà on hi hauríem de trobar un caliu, ens hi hem de barallar per fer-nos sentir, i això és difícil. Però estem d'acord que això no vol dir que 	<p>T.I.C. como formas alternativas de "reunión no presencial", cuando sea difícil tener reuniones presenciales.</p> <p>Revista "Sal y Llum": quizás darle un formato más simple (blanco y negro), solo 2 o 3 folios, letra grande, con viñetas, en bilingüe, ...</p> <p>Estamos de acuerdo en estar presentes en todo... si es que hay gente dispuesta a ponerle el "Cascabel al gato".</p> <p>Apoyar reivindicaciones en las que haya consenso a nivel global o sectorial >> es importante firmarlo adecuadamente, ciñéndose al grupo concreto que toma la</p>

	<p>l'abast)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reflexionar què suposaria deixar de participar en certs àmbits, perquè , directament no afecta a les reunions de grup i les revisions de vida, (si al altres àmbits que a l'enquesta surten com a importants) - Explicar bé la feina que es fa i per què servei, perquè si no, qüestionem sense conèixer En un 12 d'octubre es va explicar molt bé el pla de comunicació <p><i>És moment de projectar o de replegar-nos?</i></p> <ul style="list-style-type: none"> o Analitzem què és fa, que suposa a nivell de recursos humans, temps i material, i per a que serveix o Veiem com ens podríem organitzar d'una altra manera o Valorar què es pot fer amb voluntaris, quines condicions han de tenir aquests voluntaris, i quines coses les ha de fer la persona alliberada o I en el cas que no ens en sortim, aleshores replegar-nos 	<p>hàgim de tirar la tovallola.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cal aprofitar el discurs del papa Francesc, que és molt proper a nosaltres, per veure si d'aquesta manera obrim la mirada d'alguns dels que no són pro-moviments. - Cal fer pinya amb la pastoral obrera i amb altres moviments. - I anar des de la humilitat, no des de la prepotència de qui creu que sempre té la veritat absoluta. - La feina del Joan Andreu té data de caducitat, aquest curs s'acaba. Al Consell s'haurà de parlar de com se li dóna continuïtat. - Proposta de coordinar les comissions d'alguna altra manera: que els responsables de les comissions anessin a les reunions del comitè permanent un cop al mes per exemple, seria una manera d'alleugerir la feina de la coordinadora, que no hauria d'anar a més reunions, si 	<p>decisión/acuerdo (ya sea el Comité de Zona, El Comité Catalá, El Comité Permanente, una Asamblea, ...).</p> <p>Se valora poco estar presente en ámbitos diocesanos, a veces porque hay muy poca "receptividad". Debemos ser voz reivindicativa y colaboradora en ámbitos diocesanos. Reivindicar siempre con Amor a la "Iglesia de Jesús" y respetando otras formas de vivencia de la Fe.</p> <p>La "Iglesia" no es solo la estructura: reivindicar que ACO y los militantes también somos Iglesia. Queremos "transformar la Iglesia" desde el respeto a su pluralidad. Al menos, en ACO, podemos Vivir y Hacer nuestra Iglesia entre nosotros.</p> <p>Más que "denunciar" a la Iglesia públicamente, quizás se trata de Ofrecer nuestra opinión/visión Cristiana (y con el respeto a otras visiones).</p> <p>Revista "Sal i Llum": herramienta para crear opinión y generar discurso. Hacer más pedagogía</p>
--	---	---	--

	<p><i>Constatem, una vegada més, que certes responsabilitats que impliquen coneixement i seguiment en el temps (com el tècnic de comunicació o certes coordinacions) no les poden fer voluntaris</i></p> <p>- Els responsables de zona i de grup han de fomentar la cultura de la inquietud, i cridar personalment – convidar a participar en coses concretes als militants – malgrat de vegades requereixi més feina que fer-ho personalment.</p> <p>* Testimoni de la Carmen Caballano com va entendre la importància de cotitzar al moviment.</p>	<p>es fes això.</p> <p>- <i>Que les noves tecnologies no desplacin als militants de més edat. Cal aprofitar el seu testimoni i la seva vivència del moviment</i>, que ens pot ajudar i molt als militants més joves. Relacionat amb això, veiem que un dels pocs llocs on podem compartir vivències amb aquests militants més grans és a Setmana Santa, però també és cert que aquesta trobada està molt ben pensada per les famílies amb nens i en canvi no és accessible a la gent més gran. <i>I reivindiquem una Setmana Santa accessible i amb les comoditats que la gent gran es mereix.</i></p>	<p>sobre la revista a los militantes. Solicitar a los militantes los contenidos que prefieren ...</p>
--	--	--	---